

[Bjørn Elmquist]

»Procentudviklingen kan ikke forklares ved en stigning i antallet af mindre alvorlige sager.«

Jeg tror nu ikke på, at en procentvis angivelse af, hvor mange af sagerne der er nævningesager, er et entydigt tegn på, hvor mange eller hvor få der er, eller om der sker en udhuling. Men jeg tror, det forslag om ændring, venstresocialisterne fremsætter her, vil føre til en ganske kompliceret situation, hvor man skal ind i nogle meget præcise overvejelser på et tidligt tidspunkt i sagen om, hvad straffen mon kan blive for dette forhold. Konsekvensen af, at man måske vælger galt, og af, at dommerne ikke kan gå ud over påstanden ved strafudmålingen, synes vi i hvert fald vil være en meget uheldig konsekvens.

L 29, om utidig påvirkning af nævninge vedrørende skyldspørgsmålet, lyder rigtigt. Men det, man kan se det har udviklet sig til i angelsaksisk ret, hvorfra ideen vel er hentet, synes jeg kan virke bizart. Det fører til rene krumspring og provokationer også fra forsvarernes side undervejs i retssagen, og selv formelle krænkelser af reglen har nogle helt besynderlige konsekvenser i engelsk ret. Jeg ville godt høre, om forslagsstillerne vil forklare, hvad sanktionerne i givet fald skulle være af, at man overtrådte de foreslåede regler i lovforslaget her. Er det så sådan, at sagen bortfalder? Skal den op for et nyt nævningeting? Eller skulle man slet ikke kunne retsforfølge den yderligere?

L 30, om retsbelæringens optagelse i retsbogen. Det mener vi i venstre er en ganske fornuftig ting. I det hele taget skal vi nok se på, hvordan retsbelæringen i nævningesager finder sted. Vi har indtryk af, at der en gang imellem kan være en noget håndfast, lidt for kraftig manuduktion fra de juridiske dommere over for nævningene. En gang imellem kan nævningene måske fornemme, at de ligefrem får at vide, hvad de nu skal gøre, når de kommer ind.

Endelig L 31, om genoptagelse af straffesager. Der er vi i mit parti noget tvivlende over for, om det vil være den rette vej at gå. Genoptagelsesadgangen skal være noget exceptionelt. Vi tror ikke på, at det foreliggende forslag er at støtte.

Knud Lind (FP):

I marts-april er vejret ofte ustadigt og skifter mellem en kort haglbyge og solskin.

Også lovforslagsmæssigt kan man komme ud for en haglbyge. VS har igen sendt en byge af sted.

Det underer mig indledningsvis lidt, at man har taget lovforslagene under ét. Man kan jo ikke forvente, da det er mange områder, man kommer ind på her, at vi skal kunne behandle det virkelig i dybden, når VS af egen fri vilje lader disse 8 lovforslag gå sammen under ét. VS er jo ikke blevet tvunget til det.

VS er et parti, der ofte har mediernes bevågenhed, f. eks. i »Vinduet« i Ekstra Bladet og andre steder, hvor man maler side op og side ned om dette forfærdelige politi i Danmark. Uagtet en undersøgelse viser, at befolkningen har tillid til dansk politi, kværner VS' samfundsomstyrtende mølle videre, på den ene side i det rent uparlamentariske, som hr. Bjørn Elmquist har nævnt, på den anden side herinde i lovmageriet.

Nå, blind høne kan imidlertid også finde et korn. Der er et gran af rigtighed i nr. L 25, om vilkår for politiets oplysninger om navngivne personer. Man har mig bekendt talt om disse oplysninger til pressen og om, hvorledes man skulle ændre det. Hvis politiet udtaler sig i en sag, bør forsvarsadvokaten på samme tidspunkt også have mulighed for at udtale sig.

I lovforslag nr. L 26 foreslår man, at vidner skal kunne genopfriske deres viden om sagen. Jeg mener, at det er helt i orden, at et vidne efter endt afhøring får udleveret en kopi af sin vidneforklaring, for det er jo sådan, at vidnet ofte gennemlæser sin forklaring, og rapporten slutter da også med ordenen »gennemlæst og vedstået«. Jeg kan ikke se nogen grund til, at pågældende ikke skulle kunne få en kopi af sin egen forklaring; deri kan vi således støtte VS. Hr. Wilhjelms glemmer, at forskellen mellem et politividne og et privat vidne er, at mens den private borger kun har den ene forklaring at huske, som han går meget op i, så har politimanden i mellemtiden haft adskillige måske lignende sager i den lange berammelsestid, der er, inden sagen endelig kommer for retten. Jeg siger det bare, da der ikke rigtig er nævnt noget om det i hr. Wilhjelm's lovforslag.

I lovforslag nr. L 27, om begrænsning af misbrug af særlige efterforskningskridt, savner jeg jeg bevis for, at der rejses overdimension-